

Sygnatura akt I C 1605/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Dominika Romanowska

Protokolant: Anna Gniwek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 października 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko A. S.

- o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W dniu 3 marca 2015 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. wytoczył powództwo przeciwko A. S. o zasądzenie kwoty 80.499,26 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż dnia 2 listopada 2009 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. we W. umowę pożyczki. W związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości Bank wypowiedział umowę oraz wezwał pozwaną do zapłaty. Wierzytelność objęta pozwem jest wymagalna od dnia 27 grudnia 2011 r. Pozwana mimo działań windykacyjnych nie uregulowała w pełni zadłużenia w terminie wyznaczonym przez Bank. Pozostała do zapłaty wierzytelność wynikająca z umowy została zbyta w dniu 6 czerwca 2014 r. przez (...) Bank S.A. na rzecz strony powodowej. Strona powodowa poinformowała pozwaną o cesji wierzytelności pismem z dnia 7 lipca 2014 r. oraz wezwał ją do zapłaty zaległości. Pozwana nie uregulowała zadłużenia w wyznaczonym terminie. Strona powodowa podała, że na wymagalne roszczenie składa się kapitał w wysokości 45.646,49 zł, odsetki umowne w wysokości 3.686,59 zł, odsetki karne w wysokości 31.166,18 zł wraz z dalszymi odsetkami od kapitału od dnia 26 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

W dniu 11 lipca 2016 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od A. S. na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. kwotę 80.499,26 zł z ustawowymi odsetkami a także koszty procesu, w tym koszty zastępstwa procesowego (sygn. akt I Nc 1181/16).

Od tego nakazu zapłaty pozwana A. S. złożyła w dniu 14 września 2016 r. sprzeciw, wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że istotnie nie zapłaciła należności z umowy kredytu, podnosząc jednocześnie zarzut przedawnienia roszczeń strony powodowej.

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, ustosunkowując się do treści sprzeciwu, pismem procesowym z dnia 19 października 2016 r. podtrzymała natomiast żądanie pozwu, jak również twierdzenia i dowody na jego poparcie. Strona powodowa podniosła, że niesłuszny jest zarzut przedawnienia roszczenia, albowiem

zbywca wierzytelności (...) Bank S.A. podjął czynność przed sądem przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, na skutek czego bieg przedawnienia uległ przerwaniu.

Sąd ustali następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2009 r. (...) Bank S.A. we W. oraz A. S. zawarli umowę pożyczki (...). Bank udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 58.062,80 zł (§ 1 ust. 1 umowy). Oprocentowanie pożyczki wynosiło 14, 25 % w stosunku rocznym (§ 1 ust. 6 umowy). Całkowity koszt pożyczki wyniósł kwotę 35.368,96 zł, a roczna rzeczywista stopa oprocentowania – 27,37 % (§ 1 ust. 7 umowy). Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 60 ratach płatnych w kwotach oraz terminach wskazanych w harmonogramie spłat. Ostatnia rata wyrównawcza miała być płatna do dnia 20 listopada 2014 r. (§ 2 ust. 1 i 2 umowy) . Spłaty miały być dokonywane z rachunku bieżącego nr (...) (§ 1 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 3 umowy). Oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone było jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP i w dniu zawarcia umowy wynosiło 20 % w stosunku rocznym (§ 2 ust. 9 umowy).

Zgodnie z postanowieniami umowy w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności Bank miał prawo wezwać pożyczkobiorcę listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia pożyczki; w przypadku nieuregulowania zaległości w tym terminie Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia (§ 2 pkt 11 umowy).

Dowód:

- umowa pożyczki nr (...) z 02.11.2009 r. k. 5-10

Pozwana spłaciła zadłużenie z tytułu pożyczki jedynie w części. W związku z brakiem spłaty części zadłużenia z tytułu pożyczki (...) w kwocie 45.646,49 zł (niespłacony kapitał) oraz odsetek, (...) Bank S.A. w dniu 27 grudnia 2011 r. odstąpił od umowy pożyczki zawartej z pozwaną.

Dowód:

- wobec niewypowiedzenia się pozwanej co do twierdzeń strony powodowej o tych faktach Sąd uznał te fakty za przyznane (art. 230 k.p.c.);

Wobec nieuregulowania zadłużenia w dniu 19 lutego 2013 r. (...) Bank S.A. we W. wystawił na podstawie ksiąg bankowych bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący należność z tytułu umowy pożyczki (...) zawartej z pozwaną, w szczególności niespłacony kapitał w kwocie 45.646,49 zł, odsetki umowne, odsetki karne wraz z dalszymi odsetkami od kapitału oraz koszty egzekucji.

W dniu 8 marca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej postanowieniem wydanym w sprawie o sygn. akt XIV Co 422/13 nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) wystawionemu w dniu 19 lutego 2013 r. przeciwko A. S..

Dowód:

- bankowy tytuł egzekucyjny (...) Bank S.A. z 19.02.2013 r. k. 11

- wyciąg z ksiąg bankowych k. 19

- wyciąg ksiąg funduszy

- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z 08.03.2013 r. (sygn. akt XIV Co 422/13) k. 11

Pismem z dnia 7 lipca 2014 r. (...) Bank S.A. skierował do pozwanej przysądowe wezwanie do zapłaty kwoty 73.037,14 zł, w tym: kapitału – 45.646,49 zł, odsetek umownych – 3.686,59 zł, odsetek karnych – 23.583,49 zł., kosztów i opłat zaległych – 120,57 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 07.07.2014r. k. 17

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. figuruje w Krajowym Rejestrze Sądowym pod nr (...). Przedmiotem działalności Funduszu jest zarządzanie instrumentami finansowymi innymi niż papiery wartościowe.

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 22

W dniu 4 czerwca 2014 r. (...) Bank SA we W. oraz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zawarli umowę przelewu wierzytelności, w której uzgodnili, że na podstawie umowy przedwstępnej sprzedający zobowiązał się do sprzedania kupującemu wszystkich wierzytelności, a kupujący zobowiązał się do ich nabycia, warunki przelewu wierzytelności zostały spełnione, a strony zamierzają dokonać ich przeniesienia na kupującego, a także, że pod warunkiem i w zamian za zapłatę skorygowanej ceny zgodnie z postanowieniami zawartymi w umowie oraz umowie przedwstępnej ze skutkiem od dnia 6 czerwca 2014r. oraz pod warunkiem, że najpóźniej w tym dniu rachunek bankowy Sprzedającego zostanie uznany pełną kwotą skorygowanej ceny, sprzedający sprzedaje i ceduje wszystkie wierzytelności przeniesione na kupującego, a kupujący kupuje i przyjmuje tę cesję.

W dniu 26 czerwca 2014 r. (...) Bank S.A. we W. oraz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. zawarli aneks do umowy przelewu, wskazując, że został on przewidziany w umowie przedwstępnej.

Strony uzgodniły, że sprzedający potwierdza otrzymanie skorygowanej ceny przed datą zamknięcia transakcji (06.06.2014r.), w związku z czym strony potwierdziły, że wierzytelności przeniesione, które zostały przedstawione w załączniku nr 1 do umowy przelewu, zostały przeniesione na kupującego w dacie zamknięcia transakcji (06.06.2014r.) ze skutkiem od tej daty (§ 1 ust. 1 umowy).

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w dniu 7 lipca 2014 r. zawiadomił pozwaną o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności z 4.04.2014 r. wraz z załącznikami i aneksem k. 12-30

- zawiadomienie o cesji z 07.07.2014 r. k. 18

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 20

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty domagała się zasądzenia od pozwanej A. S. kwoty 80.499,26 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych tytułem wykonania umowy pożyczki nr (...) zawartej przez pozwaną w dniu 2 listopada 2009 r. z (...) Bank S.A., którego uprawnienia nabyła na skutek umowy przelewu z dnia 26 czerwca 2014 r. Na dochodzoną kwotę 80.499,26 zł składa się kwota kapitału w wysokości 45.646,49 zł, odsetki

umowne w wysokości 3.686,59 zł, odsetki karne w wysokości 31.166,18 zł wraz z dalszymi odsetkami od kapitału od dnia 26 lutego 2016 r. do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu, podniesiony przez pozwaną w sprzeciwie zarzut przedawnienia roszczenia jest zasadny. W zasadzie bezsporne były w niniejszej sprawie okoliczności zawarcia i wypowiedzenia umowy pożyczki. Kwota udzielonej pożyczki wynosiła 58.062,80 zł a jej oprocentowanie 14,25 % w stosunku rocznym (§ 1 ust. 6 umowy). Całkowity koszt pożyczki to kwota 35.368,96 zł, a roczna rzeczywista stopa oprocentowania – 27,37 % (§ 1 ust. 7 umowy). Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki w 60 ratach płatnych w kwotach oraz terminach wskazanych w harmonogramie spłat. Oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego liczone było jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP i w dniu zawarcia umowy wynosiło 20 % w stosunku rocznym (§ 2 ust. 9 umowy). Zgodnie z postanowieniami umowy w przypadku zwłoki z zapłatą co najmniej dwóch pełnych rat za co najmniej dwa okresy płatności Bank miał prawo wezwać pożyczkobiorcę listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia pożyczki; w przypadku nieuregulowania zaległości w tym terminie Bank miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia (§ 2 pkt 11 umowy).

Bezsporna było w niniejszym postępowaniu, iż kwota pożyczki została pozwanej wypłacona na mocy postanowień przedmiotowej umowy pożyczki, jak również fakt, iż pozwana spłaciła pożyczkę jedynie w części. W związku z brakiem spłaty części zadłużenia z tytułu pożyczki (...) w kwocie 45.646,49 zł (niespłacony kapitał) oraz odsetek, (...) Bank S.A. w dniu 27 grudnia 2011 r. odstąpił od umowy pożyczki zawartej z pozwaną.

Stronie powodowej przysługiwała legitymacja czynna do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie albowiem na podstawie umowy cesji wierzytelności z 4 czerwca 2014 r. (...) Bank S.A. we W. oraz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. nabyła od (...) Bank S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 2 listopada 2009 r. Zgodnie z art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, zaś wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Niemniej jednak w ocenie Sądu wierzytelność ta była już przedawniona w dacie zawarcia umowy przelewu.

Zgodnie z treścią art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Przepis art. 118 k.c. stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Ponieważ brak jest przepisu szczególnego, który regulowałby terminy przedawnienia dochodzenia roszczeń z umowy kredytu i tym samym nie wyłączono zastosowania przepisu art. 118 k.c. należało uznać, iż dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie strony powodowej przedawnia się z upływem 3 lat. Jak wynika z treści art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, a jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie – tą sytuację należy przyjąć, jako właściwą dla niniejszej sprawy wobec faktu niewykazania dat wymagalności poszczególnych rat spłaty kredytu, w tym w szczególności pierwszej raty i wysokości poszczególnych rat przez stronę powodową. Zatem miarodajna dla liczenia terminu przedawnienia była data upływu okresu wypowiedzenia na skutek złożenia przez (...) Bank S.A. oświadczenia o wypowiedzeniu umowy pożyczki.

Nie ulega wątpliwości, iż bieg terminu przedawnienia roszczenia został w niniejszej sprawie przerwany względem pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. na skutek podjęcia czynności niezbędnej do przerwania biegu przedawnienia - w postaci złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Zgodnie z przepisem art. 123 § 1 kp.t 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego samo złożenie wniosku o nadanie klauzuli

wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2016 r., II CSK 34/16, LEX nr 2147277; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC z 2005 r., nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r., nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r., nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 - nie publ.). Powyższe stanowisko znalazło aprobatę również w piśmiennictwie (tak m.in. A. Sadza. Glosa do wyroku SN z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, Zbigniew Woźniak, Glosa do uchwały SN z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03). Nadanie sądowej klauzuli wykonalności jest więc czynnością, podjętą przed sądem w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i jako taka czynność samoistnie prowadzi do przerwania biegu przedawnienia.

W niniejszej sprawie (...) Bank S.A. wystawił w dniu 19 lutego 2013 r. na podstawie ksiąg bankowych bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) obejmujący należność z tytułu umowy pożyczki (...) zawartej z pozwaną, w szczególności niespłacony kapitał w kwocie 45.646,49 zł, odsetki umowne, odsetki karne wraz z dalszymi odsetkami od kapitału oraz koszty egzekucji, któremu postanowieniem z dnia 8 marca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej nadał klauzulę wykonalności.

Jednakże odnosząc się do sytuacji prawnej cesjonariusza strony powodowej (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty podkreślić należy, iż jako nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się ona na przerwę biegu przedawnienia spowodowana podjęciem czynności związanych z dochodzeniem roszczenia na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016r. III CZP 29/16, Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 r., III CZP 60/16, LEX nr 2152395). Wprawdzie w myśl art. 509 § 2 k.c. w razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, co do zasady, nabywca wstępuje więc w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu, jednakże nie dotyczy to wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności a niedopuszczalne było nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem (uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł również kontynuować egzekucji wszczętej przez bank egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 (nie publ.). Kluczowy dla wyniku niniejszego postępowania pogląd został wyrażony w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. III CZP 29/16 (Biul.SN 2016/6/10) odnoszącej się do kwestii powoływania się przez cesjonariusza na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego. W uzasadnieniu tej uchwały wskazano, że „nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego

proceedzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela – banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem”. Na tożsamym stanowisku stanął Sąd Najwyższy odmawiając podjęcia uchwały w przedmiocie pytania prawnego w postanowieniu z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt III CZP 60/16 (LEX nr 2152395). Wskazał, że istotą problemu prawnego wskazanego w pytaniu prawnym jest ustalenie skutków posłużenia się bankowym tytułem egzekucyjnym przez podmioty, które nie posiadały uprawnienia do jego wystawienia, i problem ten w pełni został rozstrzygnięty w powołanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., sygn. III CZP 29/16. Sąd w pełni akceptuje powyższy pogląd i przedstawioną w uzasadnieniu tej uchwały argumentację, mając na uwadze przede wszystkim preferencyjny charakter, który miała instytucja bankowego tytułu egzekucyjnego – bankowe tytuły egzekucyjne mogły wystawiać wyłącznie banki – nie sposób rozszerzać skutków związanych z wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego na nabywcę wierzytelności, objętej przedmiotowym tytułem, nie będącego bankiem. Wprawdzie cytowane uchwały dotyczą etapu egzekwowania należności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym zaopatrzoną w klauzulę wykonalności niemniej jednak w ocenie sądu pogląd ten znajduje również zastosowanie w odniesieniu do wcześniejszego etapu – samego złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Prowadzenie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego uwarunkowane było przecież złożeniem wniosku o nadanie mu klauzuli wykonalności. Skoro cesja złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji odnosi skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia wyłącznie wobec banku a w pozostałych przypadkach przerwę tę należy uznać za niebyłą a bieg przedawnienia określać na zasadach ogólnych to tym bardziej w ocenie sądu tę regułę należy odnieść do oceny skutków wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Przypomnieć należy, iż w dniu 27 listopada 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy - Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854), która została uchwalona w następstwie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 kwietnia 2015 r., P 45/12 (OTK-A 2015, nr 4, poz. 46). Trybunał w tym wyroku orzekł niezgodność z Konstytucją art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r. ze zm., poz. 128, dalej: „pr. bank.”), określając, datę utraty ich mocy obowiązującej w dniu 1 sierpnia 2016 r. Przepis art. 96 ust. 1 pr. bank. upoważniał banki do wystawiania na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych tytułów egzekucyjnych. Z kolei art. 97 ust. 1 pr. bank. stanowił, że bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności. Unormowania te ocenił Trybunał Konstytucyjny, jako niezgodne z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji) podnosząc, że kwestionowanie zgodności z porządkiem konstytucyjnym tych przepisów mających podstawowe znaczenie dla instytucji bankowego tytułu egzekucyjnego w istocie eliminuje całą tę instytucję. Tym samym powołana nowela pozbawiła banki tego przywileju uchylając nie tylko art. 96-98 pr. bank., lecz także art. 786² k.p.c. W obecnym stanie prawnym banki pozbawione zostały zarówno możliwości prowadzenia egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności jak i możliwości samego uzyskania tejsze klauzuli.

Mając zatem na uwadze istotę problemu prawnego wyrażającą się w możliwości powołania się przez następcę prawnego na przerwanie biegu przedawnienia spowodowane dochodzeniem roszczenia na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, stanowisko zaprezentowane przez Sąd Najwyższy należy odnieść również do sytuacji, w której wierzyciel będący bankiem nie złożył wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, do przerwania biegu przedawnienia doszło natomiast na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu i nadaniu tejsze klauzuli wykonalności przez Sąd, jaka miała miejsce w niniejszej sprawie. Problem rozstrzygnięty w powołanych orzeczeniach dotyczy bowiem kwestii możliwości powołania się nabywcy wierzytelności nie będącego bankiem na skutki przerwania biegu przedawnienia związane z możliwością skorzystania przez bank z preferencyjnego sposobu dochodzenia roszczeń, jakim było wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe wywody, Sąd stwierdził, że w stosunku do strony powodowej termin przedawnienia biegł bez przerwy od daty wymagalności należności w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki przez pierwotnego wierzyciela (...) Bank S.A. Skutkiem upływu terminu przedawnienia jest w myśl art. 117 § 2 k.c. możliwość uchylecia

się od zaspokojenia roszczenia. W niniejszym postępowaniu pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia w terminie. Należy stwierdzić, iż wraz z należnością główną przedawniły się także roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Ze względu na to, że roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia ma charakter okresowy, zgodnie z treścią art. 118 k.c., należy do niego stosować trzyletni termin przedawnienia, z tym, że wraz z przedawnieniem się roszczenia głównego przedawniają się roszczenia o świadczenia uboczne, choćby nawet nie upłynął jeszcze termin ich przedawnienia (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005r. III CZP 42/02, OSNC 2005, nr 9, poz. 149).

Skorzystanie przez dłużnika z przysługującego mu prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie (Stanisław Rudnicki, Roman Trzaskowski w: Gudowski J. (red.), Dmowski S., Rudnicki S., Trzaskowski R. Kodeks cywilny. Komentarz. Księga pierwsza. Część Ogólna. LexisNexis, 2014). Mając na uwadze podniesienie w niniejszym postępowaniu przez pozwaną zarzutu przedawnienia, powództwo należało uznać za bezzasadne i oddalić, o czym orzeczono w sentencji wyroku.